

Súd: Okresný súd Košice I
Spisová značka: 35C/11/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7117207905
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lenka Bowker
ECLI: ECLI:SK:OSKE1:2021:7117207905.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice I v konaní pred sudkyňou JUDr. Lenkou Bowker v právnej veci žalobcu: Územné bytové družstvo, Košice - Ťahanovce, Bukureštská 12, 040 13 Košice, v zastúpení: JUDr. Annou Lacovou, advokátkou, Pražská 4, 040 11 Košice, proti žalovanému: Q. nar. 2X.XX.XXXX, bytom: V. X, XXX XX S., štátna občianka SR, o uloženie povinnosti vypratať byt

rozhodol:

I. Žalovaná je povinná vypratať a zápisnične odovzdať žalobcovi byt č. XX pozostávajúci z 3 izieb, kuchyne a príslušenstva nachádzajúci sa na X. poschodí v bytovom dome na V. do 15 dní od právoplatnosti rozsudku bez bytovej náhrady. Spolu so žalovanou sú povinné vypratať a uvoľniť predmetný byt všetky osoby, ktoré byt spolu so žalovanou alebo s jej súhlasom užívajú.

II. Žalobcovi priznáva voči žalovanej náhradu trov konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručенou tunajšiemu súdu dňa 27.3.2017 domáhal, aby súd uložil žalovanej povinnosť vypratať a zápisnične odovzdať byt č. XX pozostávajúci z 3 izieb, kuchyne a príslušenstva, nachádzajúci sa na 7.. poschodí v bytovom dome na V.h, do 15 dní od právoplatnosti rozsudku s tým, že spolu so žalovanou sú povinné vypratať a uvoľniť predmetný byt všetky osoby, ktoré byt spolu so žalovanou alebo jej súhlasom užívajú. Žalobca žiadal priznať aj náhradu trov konania.

2. Žalobca v žalobe tvrdil nasledovné skutočnosti: Žalobca je vlastníkom a prenajímateľom bytu č. XX na X. poschodí bytového domu na V. pozostávajúci z 3 izieb, kuchyne a príslušenstva. Žalovaná je členkou družstva a nájomkyňou predmetného bytu na základe nájomnej zmluvy zo dňa 16.5.2012. Žalobca vypovedal žalovanej nájom tohto bytu písomnou výpoveďou zo dňa 24.10.2016 podľa § 711 ods. 1 písm. c) a d) Občianskeho zákonníka z dôvodu sústavného narušenia pokojného bývania ostatných nájomcov a vlastníkov bytov, ohrozovania bezpečnosti a porušovania dobrých mravov v dome najmä nedôstojným správaním, chovaním agresívnych psov, znečisťovaním spoločných priestorov výkalmi, chovaním holubov na balkóne a znečisťovaním spoločných priestorov trusom a ponechaním bytu do podnájmu tretím osobám bez súhlasu prenajímateľa. Výpoveď bola doručená žalovanej dňa 11.11.2016. V zmysle § 710 ods. 3 OZ 3-mesačná výpovedná lehota uplynula 28.2.2017 a od tohto dátumu zanikol žalovanej nájom predmetného bytu. Žalovaná v súlade s § 712a ods. 3 OZ nemá právo na bytovú náhradu. Žalovaná neoprávnene zasahuje do vlastníckeho práva žalobcu a neoprávnene užíva predmetný byt a preto sa žalobca domáha ochrany svojho vlastníckeho práva podľa § 126 OZ.

3. Žalobca na preukázanie svojich tvrdení označil a predložil nasledovné dôkazy: čiastočný výpis z LV č. XXXX k.ú. Nové Ťahanovce, Nájomná zmluva, Výpoveď z nájmu, doručenka, Odpor voči výpovedi z nájmu, Odpor voči výpovedi z nájmu - odpoveď, fotokópia obálky.

4. Žalobca v konaní použil nasledovné prostriedky procesného útoku: skutkové tvrdenia uvedené v žalobe a návrhy na vykonanie vyššie uvedených dôkazov.

5. Žalovaná sa k žalobe nevyjadrila, na preukázanie svojich tvrdení neoznačila a nepredložila žiadne dôkazy a teda neuplatnila žiadny prostriedok procesnej obrany.

6. Na pojednávanie nariadené na deň 17.6.2021 sa žalovaná nedostavila aj napriek doručeniu predvolania na pojednávanie zákonným spôsobom, svoju neúčasť neospravedlnila, ani nepožiadala o odročenie pojednávania a preto súd prejednal vec v jej neprítomnosti.

7. Súd vykonal dokazovanie predloženými listinnými dôkazmi, výsluchmi strán sporu, svedkov a zistil nasledovný skutkový stav:

8. Z čiastočného výpisu z listu vlastníctva č. XXXX k.ú. Nové Ľahanovce súd zistil, že žalobca je výlučným vlastníkom bytu č. XX na X. poschodí vo vchode č. X obytného domu V.

9. Žalovaná je v zmysle Nájomnej zmluvy zo dňa 16.5.2012 nájomkyňou 3-izbového bytu č. XX nachádzajúcom sa na X. poschodí v bloku XXXD na V. X v Košiciach pozostávajúceho z 3 izieb, kuchyne, predsiene, WC, kúpeľne, loggie o úžitkovej plochy 80,48 m² spolu s príslušenstvom - pivnicou umiestnenou mimo bytu.

10. Listom zo dňa 24.10.2016 žalobca zaslal žalovanej výpoveď z nájmu bytu z dôvodu hrubého porušenia členských povinností stanovených v čl. 44 a v Občianskom zákonníku, konkrétne § 711 ods. 1 písm. c) OZ tým, že sústavne narušuje pokojné bývanie ostatných nájomcov a vlastníkov bytov, ohrozuje bezpečnosť a porušuje dobré mravy v dome, najmä nedôstojným správaním, chovaním agresívnych psov, znečisťovaním spoločných priestorov výkalmi, chovaním holubov na balkóne a znečisťovaním spoločných priestorov holubím trusom a § 711 ods. 1 písm. d) OZ tým, že prenajatý byt prenechala do podnájmu tretím osobám bez súhlasu prenajímateľa. Nakoľko sú splnené podmienky uvedené v § 712a ods. 3 OZ nemá právo na bytovú náhradu. Výpoveď z nájmu bola žalovanej doručená dňa 11.11.2016.

11. Žalovaná reagovala listom zo dňa 14.12.2016 označeným ako Odpor voči Výpovedi z nájmu, kde uviedla, že § 711 ods. 1 písm. d) neporušila, pretože priateľ je u nej na návšteve a teda neprenajala byt do podnájmu žiadnej tretej osobe. Taktiež neporušila § 711 ods. 1 písm. c) OZ, nakoľko ostatní nájomcovia vôbec nevedia, že sa vo svojom byte nachádza. Týmto ich nemôže ani ohrozovať ani porušovať dobré mravy v dome. Nechová holuby na balkóne a neznečisťuje spoločné priestory holubím trusom.

12. Žalobca jej odpovedal listom zo dňa 5.1.2017, kde uviedol, že odpor nebol podaný v súlade so zákonom a jeho podanie nemá žiadne právne účinky. Táto zásielka sa vrátila žalobcovi z adresy V. X, S. neprevzatá žalovanou v odbernej lehote.

13. Žalovaná podala dňa 5.12.2016 žalobu o zrušenie výpovede z nájmu, o ktorej tunajší súd rozhodol rozsudkom č.k. 35C/173/2016-296 zo dňa 21.3.2019, kedy žalobu zamietol. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 28.10.2020 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 6Co/236/2019, ktorým bol rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku a výroku o trovách konania potvrdený.

14. Súd vec právne posúdil podľa nasledovných ustanovení:

15. Podľa čl. 8 zákona CSP, strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podprieť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu.

16. Podľa § 685 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), nájom bytu vzniká nájomnou zmluvou, ktorou prenajímateľ prenecháva nájomcovi za nájomné byt do užívania, a to buď na dobu určitú, alebo bez určenia doby užívania; nájomná zmluva spravidla obsahuje aj opis príslušenstva a opis stavu bytu. Nájom bytu je chránený; ak nedôjde k dohode, možno ho vypovedať len z dôvodov ustanovených v zákone.

17. Podľa § 710 ods. 3 OZ, ak bola daná písomná výpoveď, skončí sa nájom bytu uplynutím výpovednej lehoty. Výpovedná lehota je tri mesiace a začína plynúť prvým dňom mesiaca nasledujúceho po

mesiaci, v ktorom bola nájomcovi doručená výpoveď. Prenajímateľ môže nájomcovi písomne určiť dlhšiu výpovednú lehotu. Na doručovanie písomnej výpovede nájmu bytu sa primerane použijú ustanovenia osobitného predpisu.

18. Podľa § 711 ods. 1 písm. c) OZ, prenajímateľ môže vypovedať nájom bytu, ak nájomca alebo ten, kto je členom jeho domácnosti, hrubo poškodzuje prenajatý byt, jeho príslušenstvo, spoločné priestory alebo spoločné zariadenia v dome alebo sústavne narušuje pokojné bývanie ostatných nájomcov alebo vlastníkov bytov, ohrozuje bezpečnosť alebo porušuje dobré mravy v dome.

19. Podľa § 711 ods. 1 písm. d) OZ, prenajímateľ môže vypovedať nájom bytu, ak nájomca hrubo porušuje svoje povinnosti vyplývajúce z nájmu bytu najmä tým, že nezaplatil nájomné alebo úhradu za plnenia poskytované s užívaním bytu za dlhší čas ako tri mesiace, alebo tým, že prenechal byt alebo jeho časť inému do podnájmu bez písomného súhlasu prenajímateľa.

20. Podľa § 712 ods. 1 OZ, bytovými náhradami sú náhradný byt, náhradné ubytovanie a prístrešie.

21. Podľa § 712a ods. 2 OZ, ak sa nájomný pomer skončil z dôvodu podľa § 711 ods. 1 písm. c), nájomca nemá právo na bytovú náhradu. Ak sa nájomný pomer skončil z dôvodu podľa § 711 ods. 1 písm. c) a ide o dôvod hodný osobitného zreteľa, má nájomca právo na prístrešie.

22. Podľa § 712a ods. 3 OZ, ak sa nájomný pomer skončil z dôvodu podľa § 711 ods. 1 písm. d) nájomcovi, ktorý preukáže, že je v hmotnej núdzi z objektívnych dôvodov, nájomca má právo len na náhradné ubytovanie. V iných prípadoch skončenia nájomného pomeru z dôvodu podľa § 711 ods. 1 písm. d) nájomca nemá právo na bytovú náhradu; ak ide o dôvod hodný osobitného zreteľa, má nájomca právo na prístrešie.

23. Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 417/2013 Z.z. o pomoci v hmotnej núdzi, hmotná núdza je stav, keď príjem členov domácnosti podľa tohto zákona nedosahuje sumy životného minima ustanovené osobitným predpisom a členovia domácnosti si nevedia alebo nemôžu prácou, výkonom vlastníckeho práva alebo iného práva k majetku a uplatnením nárokov zabezpečiť príjem alebo zvýšiť príjem.

24. Podľa § 123 OZ, vlastník je v medziach zákona oprávnený predmet svojho vlastníctva držať, užívať, požívať jeho plody a úžitky a nakladať s ním.

25. Podľa § 126 OZ, vlastník má právo na ochranu proti tomu, kto do jeho vlastníckeho práva neoprávnene zasahuje; najmä sa môže domáhať vydania veci od toho, kto mu ju neprávom zadržuje.

26. Súd posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, vykonal všetky dôkazy predložené a označené žalobcom, z týchto vychádzal a následne vec právne vyhodnotil, pričom nasledovné skutočnosti považuje za preukázané:

27. Predmetom konania je uloženie povinnosti vypratať byt č. XX na X. poschodí na V..

28. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že žalovanej ako nájomkyni bola zo strany žalobcu ako prenajímateľa daná platná výpoveď v zmysle § 711 ods. 1 písm. c) a d) OZ. Výpoveď z nájmu zo dňa 24.10.2016 bola žalovanej doručená dňa 11.11.2016. 3-mesačná výpovedná lehota začala v zmysle § 710 ods. 3 OZ plynúť 1.12.2016 a uplynula dňom 28.2.2017. Otázka platnosti resp. neplatnosti výpovede z nájmu zo dňa 24.10.2016 bola právoplatne vyriešená v konaní vedenom tunajším súdom pod sp. zn. 35C/173/2016, kedy dňom právoplatnosti vyššie citovaného rozsudku zo dňa 21.3.2019 je nutné považovať užívanie predmetného bytu žalovanou a prípadne ďalších osôb obývajúcich daný byt s jej súhlasom, za neoprávnené. V konaní nebolo tvrdené a ani preukázané, že vo veci bol podaný návrh na odklad vykonateľnosti tohto rozhodnutia a preto súd vychádzal z právoplatného rozsudku o vyslovenie neplatnosti výpovede z nájmu. Vzhľadom na tieto skutočnosti, súd považoval nárok žalobcu na vypratanie tohto bytu s poukazom na ustanovenia § 123 a 126 OZ za dôvodný.

29. Sporové konanie je ovládané tzv. prejednacou zásadou. Uvedená zásada určuje, že tvrdenie skutočností, navrhovanie dôkazov a najmä ich preukázanie, je zásadne vecou strán sporu. Úprava vychádza z toho, že iniciatíva pri zhromažďovaní dôkazov leží zásadne na stranách sporu, nie na

súde. Prejednacia zásada znamená, že sú to strany sporu, ktoré majú povinnosť tvrdenia a povinnosť dôkaznú a ktorých z tohto dôvodu postihuje bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno. Dokazovať je povinný každý, kto v spore niečo tvrdí. Nedodržanie dôkaznej povinnosti a následne neunesenie dôkazného bremena znamená procesnú pasivitu, ktorá v končenom dôsledku je sankcionovaná stratou sporu. Dôkaznú povinnosť a s ňou súvisiace dôkazné bremeno má v spore každý, kto dostojí svojej procesnej povinnosti tvrdiť. Ak je žalobca v spore pasívny resp. zámerne neuvádza podstatné okolnosti veci, unesie žalovaný jemu prislúchajúce dôkazné bremeno ľahšie, keďže mu v zásade stačí vierohodne spochybňovať nedôsledné skutkové tvrdenia žalobcu.

30. Základnú procesnú povinnosť sporových strán predstavuje povinnosť substancovať všetky podstatné a rozhodujúce skutkové okolnosti, z ktorých vyvodzujú svoju procesnú taktiku (útok a obranu). V koncepcii civilného procesu sa povinnosť tvrdenia prejavuje ako povinnosť pravdivo a úplne opísať všetky rozhodujúce skutkové okolnosti prípadu. Nedodržanie tejto povinnosti vedie k neuneseniu bremena tvrdenia, následkom ktorého je strata sporu. Ak teda súd „pristihne“ procesnú stranu pri porušení povinnosti tvrdenia, je v rámci tzv. materiálneho vedenia sporu oprávnený a povinný k tejto skutočnosti prihliadnuť a vyhodnotiť ju v komplexe s inými procesnými povinnosťami a bremenami pri rozhodovaní sporu. Nástrojom materiálneho vedenia sporu v tejto súvislosti je oprávnenie a zároveň povinnosť súdu normatívne zakotvená v ustanovení § 191 ods. 1 CSP za stredníkom - ide o oprávnenie a povinnosť starostlivo prihliadať na všetko, čo vyšlo počas konania najavo. Súd teda in concreto prihliadne i na nedodržanie procesnej povinnosti relevantne substancovať rozhodujúce skutkové tvrdenia t.j. pravdivo a úplne.

31. Ustanovenia § 711 ods. 2 a 3 OZ upravujú to, či nájomca má právo na bytovú náhradu a prípadne akú. Nakoľko nájomný pomer žalovanej skončil z dôvodu podľa § 711 ods. 1 písm. c), táto v zmysle § 712a ods. 2 prvá veta OZ nemá právo na bytovú náhradu. V konaní nebolo zo strany žalovanej tvrdené a ani preukázané, že na jej strane existujú dôvody osobitného zreteľa, ktoré by zakladali jej nárok aspoň na prístrešie v zmysle § 712a ods. 2 veta druhá OZ. Nájomný pomer žalovanej skončil aj z dôvodu podľa § 711 ods. 1 písm. d) OZ a preto v zmysle § 712a ods. 3 veta druhá OZ žalovaná nemá právo na bytovú náhradu. Opätovne súd poukazuje na to, že žalovaná v konaní netvrdila a ani nepreukázala dôvody hodné osobitného zreteľa a preto nemá nárok ani na prístrešie (§ 712a ods. 3 druhá veta za bodkočiarkou OZ). Žalovaná v konaní nepreukázala ani, že je v hmotnej núdzi, a preto nemá nárok ani na náhradné ubytovanie (§ 712a ods. 3 prvá veta OZ).

32. Nakoľko žalovaná neunesla dôkazné bremeno ohľadom dôvodov osobitného zreteľa resp. skutočnosti, že je v stave hmotnej núdze, súd musel konštatovať, že nemá právo na žiadnu bytovú náhradu. Súd mal z konania vedeného pod sp. zn. 35C/173/2016 vedomosť, že v čase prejednávania neplatnosti výpovede z nájmu v predmetnom byte býval aj priateľ žalovanej p. Kamenský, kedy žalovaná tvrdila, že tento nemá inú možnosť bývania. Uvedená skutočnosť však už nebola tvrdená a ani preukazovaná zo strany žalovanej v čase rozhodovania súdu o tomto nároku na vypratanie bytu a preto k takémuto vyjadreniu navyš bez dôkazného podkladu súd nemohol prihliadať.

33. Obsah žaloby nie je tvorený výlučne žalobným návrhom (petitum), ale aj rozhodujúcimi skutkovými tvrdeniami - opísaním skutkového deja (causa petendi). Súd je viazaný petitom žaloby po obsahovej stránke a tento petit je potrebné vykladať v súvislosti so skutkovými tvrdeniami v žalobe. Súd má skúmať celý obsah podanej žaloby, nielen samotný žalobný návrh (Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 25. novembra 2020, sp. zn. 7 Cdo 268/2019).

34. Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti s poukazom na citované zákonné ustanovenia súd žalobe žalobcu vyhovel v plnom rozsahu a rozhodol tak ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku o povinnosti vypratať predmetný byt, pričom v súlade s obsahom žaloby tak súd nepriznal žalovanej právo na bytovú náhradu.

35. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

36. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

37. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

38. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku a plne úspešnému žalobcovi priznal voči žalovanej náhradu trov konania v rozsahu 100%, pričom o konkrétnej výške rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením.

39. Podľa § 257 Civilného sporového poriadku, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

40. V citovanom ustanovení § 257 Civilného sporového poriadku je (podobne ako predtým pri § 150 O.s.p.) fixované moderačné absolučné právo súdu zmierniť dôsledky upravujúcich platenie a náhradu trov konania. Je výrazom toho, že tam, kde zákon nemôže byť natoľko kazuistický, aby postihol celú rozmanitosť života, dotvára sa právo sudcovským výkladom. Záver súdu o tom, že je tu splnený predpoklad na priznanie práva na náhradu trov konania (podľa § 255 Civilného sporového poriadku), nevylučuje, aby súd súčasne nedospel k záveru, že sú splnené aj predpoklady na aplikáciu § 257 Civilného sporového poriadku. A tak napriek úspechu vo veci súd skonštatuje, že niektorému z účastníkov konania vzniklo právo na náhradu trov konania, lenže sa mu nepriznalo, pretože bolo treba použiť § 257 Civilného sporového poriadku.

41. K uplatneniu zmierňovacieho práva súdu môže dôjsť s prihliadnutím najmä na rôzne aspekty konkrétneho prípadu. Stáva sa tak vtedy, keď súd dôjde k záveru, že povinná strana sporu nemôže uhradiť náhradu trov konania z rozmanitých dôvodov, ktoré sama nezavinila, alebo ich môže uhradiť len s veľkými ťažkosťami.

42. V tomto konkrétnom prípade súd nevidel dôvody hodné osobitného zreteľa, nakoľko žalovaná sama zapríčinila výsledok konania najmä z dôvodu nulovej procesnej obrany. Súd zároveň nemal vedomosť o dôvodoch osobitného zreteľa na jej strane, ktoré by odôvodňovali uplatnenie ustanovenia § 257 CSP a takéto skutočnosti nevyplývali ani z obsahu spisu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajší súd v troch písomných vyhotoveniach.

Podľa § 359 Civilného sporového poriadku odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku sa v odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods. 1 a ods. 2 Civilného sporového poriadku) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 Civilného sporového poriadku odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 Civilného sporového poriadku odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 Civilného sporového poriadku prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku. Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého v návrhu na vykonanie exekúcie označí oprávnený (§ 38 zákona č. 233/1995 Z.z.) a ktorého vykonaním poverí súd, ak osobitný predpis alebo tento zákon neustanovuje inak (§ 29 zákona č. 233/1995 Z.z.).